

(המשך מעמוד 13)

מנה עבור ביתו של מהנדס-השדה, י. ורדי.
 ● הקבלן שקיבל את עבודת הכשרת המסלול למטוסי סילון, השתמש בצידוד כבד של שדה-התעופה לשם ביצוע חלק מן העבודות, מבלי לשלם עבורו. הסברו: קיבל רשות מורדי.

● מיפעל תעשייתי פרטי מחובר לצינור המים של שדה-התעופה, בצורה שהנהלת השדה משלמת לא רק את צריכתה שלה במים, אלא אף צריכת אותו מיפעל. האחראי לכך — ורדי.

ד"ר י"ח לשר, קרן, 33, טייס קרבי, הגיע אל משרתו האזרחית בהשאלה. בתחילת מלחמת העצמאות שירת כמפקד שדה-התעופה של תל-אביב, פעל בטייסת א' של חיל-האוויר הישראלי. הוא עבר לתפקידי הדרכה ומינהלה, מונה תוך-כדייך, למפקד טייסת של החייל.

כאשר צורף מנהל שדה-התעופה לוד, בנימין בונה, למשלחת הקניות בחו"ל, הושי אל קרן למלא את מקומו.

הגילויים המשונים שנתגלו לו על הרגלי העבודה של ורדי נראו לו כליכך בלתי-רצויים, עד שהגיש עליהם דו"ח לשר הממונה עליו. אלא שבמקום לראות את ורדי עף, התבקש הוא עצמו להתרומם מעל כיסאו. הוא הביין את הרמז, קיפל את כנפיו וחזר בשלום לבסיסו הצבאי.

איש לא טען כי קרן לא התמצא בעבודתו — מלבד השר בן-אהרן. היתה זו טענה שאפשר להבינה. שהרי השר והמהנדס ורדי, שניהם חברי איתה מפלגה, השולטת בכיפה במשרד התחבורה. ברגע בו ביקש קרן לפי גוע במהנדס, החליט השר לקצץ את כנפיו של סגן-האלוף.

משפט

קץ להטרדה

«בפתח דברי מרגיש אני חובה — לצערי חובה בלתי נעימה — אך חובה, להביע את תמיהוני ומחאתי על הצורה שבה נוהל משפט זה מטעם התביעה הכללית; אופן גיהול השווי לגרום עוול גדול לנאשם».

מילים חריפות אלה בפתחתו של פסק-דין בן 20 עמדים התוקף את גישתה של התביעה הכללית והמשטרה לגבי האזרח שמואל שלום, שמו קץ לטיוט בו היה נתון שמואל מזה שנה שלמה.

בחודש מארס 1960 (העולם הזה 1181) עצו הבלש משה טוב את שמואל שלום, ברחוב חובבי ציון שבתל-אביב, מצא בכיסו זוג גרביים, פנס כיס ועיפרון זהוב באורך של 12 ס"מ. הוא עצרו באשמת שוטטות. קציני המשטרה, שהיו אחוזים באותה תקופה היסטריה, בעיקבות שורת התפרצויות לבתים בצפון תל-אביב, שלא פוענחה על ידם, מיהרו להאשים את שלום בכל ההתפרצויות שבוצעו באזור לאחרונה.

הבלשים — או לפגישת-האהבה.
 לאחר שהחזיקו את שלום במעצר מבודד, במשך חודש וחצי, נאלצו לשחררו בערבות. אך גם אז המשיכו לשלוח בעיקבותיו נידת משטרה, שלא הירפתה ממנו יומם ולילה. לאחר צו של בית המשפט העליון, נאלצה המשטרה להסתפק בשני בלשים, שליחהו לעבודתו ולפגישותיו עם בחורות.

כשהובא שמואל שלום לדין על מעשיו ההתפרצות, זוכה בשני המיקרים אותם ייחסה לו המשטרה. נותרה רק אשמת ה-שוטטות, אותה היתה המשטרה מעוניינת להוכיח בכל מהיר. אשמה כזו נוחה במיוחד לתביעה מאחר שכאן מובא הנאשם לדין לא בשל מעשה פלילי מסוים אלא בשל כוונה בלתי חוקית. המשטרה שידעה שאין בידה כל הוכחות נגד הנאשם, הביאה רמזים שקופים בדבר אופיו המושחת, הזכירה הרשעה קודמת שלו, מלפני עשר שנים.

בית-המשפט לא שוכנע. פרקליטו של שמואל שלום, עורך-הדין חיים קאזיס, הוציא מתחת לרגלי המשטרה את ביסוס התביעה היחיד שיכול היה לשמש לה עילה: את זוג הגרביים. התובע קידר טען כי גרביים אלה שימשו לנאשם כאמצעי להטוות סביב עת האצבעות. קאזיס הוכיח שבגרביים היה חור, ושהיה הרבה יותר נוח להשתמש בחודש זה של השנה בכפפות, שלא היו מעוררות חשד.

לאחר עירעור כה נימרץ ויסודי של טען גות המשטרה נראה לשופט כמיותר לדון באשמת השוטטות.

הוא קבע ש"ההר הוליד עכבר", וזכה את הנאשם מהאשמה, השתמש בפסק הדין, ב-

בני הדור הצעיר!

הוקמה המפלגה הליברלית-
 הכוח האלטרנטיבי למפא"י

אנו רוצים:

- בעבודה - בלי פנקס חבר
- בחינוך - לכל צעיר מוכשר
- בבריאות - כשרות ביטוח ממלכתי - ולא כעסק מפלגתי
- במשק חופשי - ולא ביורוקראטי

- בהגברת בטחון המדינה - עליידי מחשבה נועזת במדיניות חוץ
- באדמיניסטרציה יעילה - ללא בזבז כפילות וניפוח
- בשיתוף הפועל - ברווחי מפעלי ההפטרות והמשק הפרטי

- בשלטון - בלי "פרשות" ושחיתות
- במנהיגות דמוקרטית - ולא באומרי "הן" למנהיג יחיד.
- בקצור:** אנו רוצים בדמוקרטיה תקינה, במשטר חברתי הוגן וצודק.

בני הדור הצעיר!

בין יוזמי המפלגה הליברלית אישים שהיו בלתי מפלגתיים, חברי מפלגות אחרות ואנשי הדור הצעיר. כמפלגה הוקמה מסגרת מיוחדת לדור הצעיר עם מוסדות מרכזיים ומקומיים משלה המאפשרים לכל צעיר למצוא את מקומו.

המפלגה

הליברלית קוראת לך:

השתתף בעיצוב דמות חדשה למדינה
 שלב מחשבתך ומעשיך במאמצינו

הצטרף לשורותינו

נא לתוש ולחכנים במעטפה
 לכבוד
 המפלגה הליברלית בישראל
 ת.ד. 4397
 תל-אביב

הנני מודיע בזה על הצטרפותי למפלגה הליברלית.

שם משפחה..... שם פרטי.....

כתובת..... מקצוע.....

חתימה.....